

भेदि०

आन्त०

विवादपक्षस्य निर्णेतारिपुरेहिते ॥ ६२ ॥ सेव्यं क्लीबमुशीरे स्यात्सेवार्हे
 पुनरन्यवत् । सैन्यं क्लीबं बले सेना समवेते तु वाच्यवत् ॥ ६३ ॥ सौम्यो
 ऽज्ञेता चिष्वनुग्रे मनोज्ञे सोमदेवते । हार्यो विभीतकतरौ हर्तव्ये पुनरन्य
 वत् ॥ ६४ ॥ जरणे ऽयं चिषुहृद्यं हृज्जहृद्धितहृषिये । वशकृद्देदमन्त्रे
 नाबुद्धिनामौषधौ स्थियाम् ॥ ६५ ॥ यचि ॥ अनयस्तु विपद्देवा शुभ
 योर्व्यसनेषु वा । अचयो ऽति क्रमेदण्डे विनाशे दोषकृच्छ्रयोः ॥ ६६ ॥ अ
 म्बो यमम्बसंघाते क्लीबमम्बुहिते ऽन्यवत् । अधृष्या तठिनी भेदे प्रगल्भी
 वाच्यलिङ्गकं ॥ ६७ ॥ अवध्यमवधार्ये स्याद नर्थकवचस्यपि । अ
 व्ययो ऽस्त्रोश्च भेदेनाविज्ञौ निर्व्यये चिषु ॥ ६८ ॥ अहल्यात्वस्य रे
 भेदे भार्यायां गौतमस्य च । अहार्यः पर्वतेना स्याद हर्तव्ये तु वाच्यवत्
 ॥ ६९ ॥ अभियात्त्वभिधाने स्याच्छ्रोभायाश्च यशस्यपि । अभयास्त्री
 रीतक्यमुशीरे च न पुंसकं ॥ ७० ॥ निर्भये वाच्यलिङ्गः स्यादपत्न्यं
 पुत्रयोर्मतं । अगस्त्यकुम्भयो नौ स्यादङ्गसेनतरवपि ॥ ७१ ॥ आशयः
 स्यादभिप्रायेण न साधारण्ये रपि । स्यादातिथ्यमतिथ्यर्थे त्रिलिङ्गमतिथौ
 पुमान् ॥ ७२ ॥ आत्रेयीपुष्पवत्यां स्यान्नदीभेदे च नामुनौ । आदित्यो
 भास्करे देवेभ्योऽन्नायोनिगमेपि च ॥ ७३ ॥ उपदेशे पीन्द्रियानुहूषीकौ
 तसि स्मृतं । उदयस्तु पुमान्पूर्वपर्वते च समुद्रौ ॥ ७४ ॥ उपायः सा
 मभेदादौ तथैवोपगतौ पुमान् । उर्णा युर्नाक्षराभङ्गे मेषकम्बलमेषयोः